

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola II. Lvcii Papae III. Ad Henricvm II. Regem Angliae. Pro subuentione
facienda terrae Hierosolymitanae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

quatenus ei tamquam regi catholico & habenti communionem apostolicæ sedis participare minime dubitetis: sed in omnibus illi honorem congruum impendatis. Quanto enim certiores sumus de sinceritate deuotionis illius ecclesiis & personis ecclesiasticis regni sui, tanto amplius eum volumus in omnibus, in quibus secundum Deum possumus, honorari. Datum Veletræ decimosexto Kalendaris Aprilis.

EPISTOLA II.

LVCII PAPÆ III.

AD HENRICVM II. REGEM ANGLIÆ.

Pro subuentione faciendæ terræ Hierosolymitana.

Lucius episcopus seruus seruorum Dei Henrico illustri Anglorum regi salutem & apostolicam benedictionem.

CVM* cuncti prædecessores tui præ ceteris terræ principibus armorum gloria & animi nobilitate longe retro claruerint, eosque fidelium populus habere in sua didicerit aduersitate patronos, merito ad te, non tantum regni sed paternarum virtutum heredem, quadam securitate præsumpta recurritur, ubi populo Christiano imminere periculum, imo exterminium formidatur; ut per brachium regis magnitudinis membris eius impendatur præsidium, qui te, ut ad tantæ gloriæ & prælationis apicem peruenires, sua pietate concessit, & te contra sui nominis impugnatores nefarios murum inexpugnabilem ordinavit. Primum nouerit serenitas tua, iam crebris & molestis super hæc pulsata querelis, qualiter terra Hierosolymitana, specialis hereditas Crucifixi, in qua nostræ salutis sunt prænuntiata mysteria, & ipsius rei exhibitione completa, quam ille qui cuncta condidit in suam sortem peculiari priuilegio deputauit, perfidæ & spurcissimæ gentis attrita & conuallata pressuris, nisi ei celeri remedio succurratur, prona sit ad ruinam; & inde, quod absit, sustineat irreparabilem religio Christiana iacturam. Ille enim Saladinus sancti & tremendi nominis immanissimus persecutor, ita spiritu furoris incanduit, & totius nequitia suæ vires ad interuersionem populi fidelis exercet, ut

* inclya

nisi immanitatis eius vehemens impetus, quasi obiectis obicibus, reprimatur, certam spem fiduciamque suscipiat, quod Iordanis influat in os eius, & terra aspersione viuifici sanguinis consecrata spurcissimæ superstitionis ipsius contagio polluat, & quam gloriosi & nobiles prædecessores tui a dominio gentis incredulæ multis laboribus & periculis exemerunt, rursus nefando tyranni nequissimi dominio subiugetur. Ob hanc itaque necessitatis & imminentis doloris instantiam magnificentiam tuam apostolicis literis duximus exorandam, imo dilatatis præcordiis summa acclamatione pulsandam, quatenus ad honorem ipsius respiciens, qui te constituit in sublimi, & iuxta nomen magnorum, qui sunt in terris, nomen tibi contulit gloriosum, ad desolationem præfatæ terræ pietatis studio te conuertas, & vt eius confusio in hac parte tollatur, qui pro te in ipsa terra voluit haberi ludibrio, operam adhibeas efficacem; quatenus prædecessorum tuorum vestigia subsecutus, quam ipsi de principis tenebrarum faucibus eripuerunt, in cultu magni Dei per tuam diligentiam, auxiliante Domino, conseruetur. Eo autem curiosius celsitudinem tuam in tanta oppressione angustia conuenit laborare, quod terram ipsam regis intelligis præsidio destitutam, & totam spem defensionis suæ ipsius proceres in tuæ magnitudinis duxerunt patrocínio collocandam. Quod inde clarius tua serenitas potest agnoscere, quod summos terræ illius & magnificos defensores venerabilem fratrem nostrum Heraclium patriarcham, & dilectum filium nostrum magistrum hospitalis ad tuam excellentiam destinarunt, vt ex ipsorum præsentia considerata dignitate perpenderes quanta fuerit necessitatis angustia, pro qua eorum sustinent tamdiu carere præsidio, vt per ipsos facilius ad vota sua tuam deuotionem inclinent. Viros igitur præfatos, tamquam ab ipso Domino tibi destinatos, benigne suscipias, & debita caritate pertractes, eorumque postulationibus tanto facilius acquiescas, quanto grauitatis & honestatis intuitu fauor est eis & gratia exhibenda. Sane recolat prudentia tua, & sollicita secum meditatione reuoluat, promissionem illam qua de impendendo sæpeditæ terræ præsidio tuam celsitudinem obligasti; & ita in hac parte te cautum & studiosum

6 VRBANI PAPÆ III. VITA.

exhibeas, vt te in tremendo iudicio tua conscientia non accuset, & eius qui non fallitur districti Iudicis interrogatio non condemnet.

Extat vnum decretum Lucii aduersus hæreticos, cap. Ad abolendam, extr. de hæreticis.

VITA ET EPISTOLÆ
VRBANI PAPÆ III.ANNO
CHRISTII
1185.

Urbanus
quando e-
lectus?

VRBANVS III. Mediolani natus, ante Lambertus nominatus, ex Mediolanensi archiepiscopo, e genere Cribellorum, statim post Lucium septimo Kalendas Decembris defunctum, miro omnium consensu electus est in pontificem anno Domini 1185. tempore Friderici imperatoris, quem ob iteratam honorum & iurium ecclesie inuasionem iterum excommunicasset, nisi morte præuentus fuisset.

Ierusalẽ
ca-
pitur a Sol-
dano.

Omne suum studium ad reconciliandos Christianorum animos, qui in Syria bellis impliciti erant, conuertit. Verum cum in eiusmodi procurationibus operam luderet, & Christiani principes odiis & dissensionibus intricarentur, Soldanus pluribus locis potitus etiam Hierosolymam suo imperio adiecit 14. Kalendas Octobris, anno postquam a Godefredo recuperata fuerat octogesimo quarto. Ad hæc crucem dominicam ludibrio affectam, regem Hierosolymitanum captum, & aduersariorum copias versus Antiochiam directas esse intelligens, dolore percitus in morbum incidit, ex quo Ferrariæ mortuus est XIII. Kalendas Nouembris anno Domini 1187. cum sedisset annum vnum menses nouem & dies xxv. Ita Rogerus de obitu optimi pontificis, verius & melius sentiens quam schismaticorum fautor Vrspergensis; qui dum Lucii papæ mortem retulisset, hæc suo more scribit: Tunc cardinales qui cum ipso erant, de reditu suo plurimum sunt angustiati; timebant enim ab imperatore aliquam violentiam sibi inferri super electione Romani pontificis. Sane Mediolanensis archiepiscopus ipso secure deduxit vsque Rauennam, quem & ipsi in papam elegerunt, dictusque est Urbanus III. quem multi Turbanum voca-

Obitus Lu-
cii.

Redargui-
tur Vrsper-
gensis.